

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XVII. évfolyam 7-8. szám

2011. július–augusztus

„Szabadságra mentem!”

Hogy mi minden lehet e közlés mögött? Pl. ilyen gondolatok: „Most egy ideig hagyjatok békén! Ne is keressetek! Szeretném magam kikapcsolni; egy időre megszabadulni a hétköznapi kötöttségeimtől; szeretnék egy kicsit leereszteni.” Nyilvánvalóan, mindnyájunknak szüksége van ilyen időszakokra. Megvan az ideje a munkának, de megvan a pihenésnek is. Persze, az igények és a lehetőségek nagyon széles skálán mozognak a tekintetben, hogy aztán végül kinél hogyan valósul meg ez a ritmus.

A nyár a természeti adottságai (sok napsütés, kellemes hőmérsékletű vizek; zöld és virágos természet, stb.) révén szinte hívogat a pihenésre, szabadidős programok szervezésére. Mindenestre a világ azon részének többségében, ahol egyáltalán szóba kerülhet ez, a nyár a fő szabadságolási időszak. Ezt érzékeljük mi is az istentiszteleteink és egyéb gyülekezeti összejöveteleink látogatottságán. A résztvevők létszámának ez az időszakos megcsappanása, és bizonyos szolgálati területek szüneteltetése reflexszerűen a hanyatlás érzéseit keltheti bennünk. Vannak, akik ténylegesen elutaznak, és a fizikai távollét miatt nem tudnak jönni a közösségbe. Aztán vannak, akik azért ritkítják a közösségi alkalmakon való részvételt, mert pl. ebben az időszakban nem köti őket a rendszeres szolgálati kötelezettség (bibliakör, énekkar, stb.). Megint mások a baráti társaság hiánya miatt hagynak ki alkalmakat. (Az ok és okozat időnként felcserélődik: A csökkent létszám miatt szünetelnek dolgok, vagy a szünetelés miatt csökken a létszám?) Ennek kapcsán érdemes elgondolkodnunk azon is, hogy milyen motivációk hoznak minket a közösségbe. Nem állítom, hogy csak egy lehet, de az veszélyes, ha hosszabb időszakra egy se marad.

Ahhoz, hogy a nyaralás időszaka jól tölthesse be funkcióját, és valóban épülésünkre szolgáljon mind közösségileg, mind egyénileg fontos

szemünk előtt tartani néhány szempontot, amelyek túlnyomó többsége nem új keletű dolog, legfeljebb újszerű, ha hagyjuk megkopni fontosságukban.

A gyülekezet nem időszakos testület; nem csupán évadnyi időszakokra alkot közösséget, hanem megszakítások nélkül, azaz folyamatosan.

- A gyülekezet tagjai nem csak az istentiszteleteken, és egyáltalán a fizikailag is együtt töltött időben tagjai a Krisztus testének; nem csupán ez idő alatt testvérei egymásnak, hanem azon kívül is. - A „Szabadságra mentem!” nem lehet ajtóbecsapás egymás orra előtt azzal, hogy most elegendem van mindenkiből, és hagyjatok békén egy időre. Nem állítom, hogy ilyen érzés nem kísérhet meg soha senkit, de kérdés, hogy mit kezdünk vele. Különböző alkatúak vagyunk, ezért kinek több, kinek kevesebb időre, de mindenkinek szüksége van az elvonultság, a félrevonultság állapotára. Ez az állapot viszont ne legyen öncélú, és főleg ne ez legyen a végcél. A félrevonultság a feltöltekezés ideje a következő kihívásokra. - A kapcsolattartásnak ma már nagyon sok módja van (pl. baptifon vagy bármifon). Vannak magányos testvérek, akik csak néhány „jó szóra” vágynak; valójában arra, hogy valakik számon tartsák őket is. Ragadjuk meg a lehetőségeinket! - A közbenjáró imádság rendszeres kapcsolat lehet a gyülekezettel és egyes tagjaival még a fizikailag egymástól távol töltött időben is.

A Sátán is időben értesült arról, hogy te szabadságra mégy, és már előre igyekszik telepakolni a szabadidődöt „érdekesebbnél érdekesebb” programokkal, csak hogy Isten előtti csendességre ne maradjon idő! Ingerekben gazdag nyarat kínál, de – ha nem vagy résen – elveszi minden idődet, lemeríti minden lelki tartalékodat. Vigyázz! A hitharcban nincs szabadságolási időszak! A mi leeresztett állapotunk a Sátán „legtermékenyebb” időszaka. – Ha fontos az „Imádkozz és vigyázz!”, vagy az „Imádkozz és dolgozz!” felszólítás, akkor a szabadság ideje alatt hasonlóan fontos lehet az

„Imádkozz...”, és tedd hozzá a folytatást attól függően, hogy mit tervezel a szabadságod idejére. Ez az előre összekapcsolás már csak azért is hasznos lehet, mert akármi nem megy együtt az imádkozással, ugyanakkor bátran és felszabadultan élvezhetsz bármit, amit jó szívvel, nyugodt lelkiismerettel meg is tudsz köszönni Istennek. Egy másik hasznos szűrő lehet, ha átgondolod, hogy szabadságoddal bosszankodást, netán káromkodást váltasz ki másokból, vagy jó érzéseket, esetleg még hálaadást is... Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy a Prédikátor szavai minden életkorra és élethelyzetre érvényesek: „Örvendezz, ifjú, míg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jónak látod! De tudd meg, hogy mindezekért Isten megítél téged! (11,9)” - Élvezd az életet, benne a nyaralásodat, de annak tudatában, hogy bárhol is vagy, az Isten jelenlétében vagy; bármit is csinálsz, Neki mindenképpen elszámolással tartozol. Az Ő jelenlétének tudatában, sőt a Vele tervezett szabadság a korlátok ellenére is gazdagabb és építőbb, mint amiből Őt kihagyjuk. - Tervezd hát Vele, töltsd Vele, és akkor lesz igazán teljes a feltöltődésed!

„Szabadságra mentem... Istennel!”

Sólyom Attila

ADJ ÉS SZERESS!

Nincs édesebb dolog az életben,
mint másoknak örömet szerezni.
Nincs boldogabb érzés a világon,
mint vigasztalni, adni, szeretni.

Higgyétek el, nem ér ez az élet
semmit mások boldogsága nélkül!
S annyit ér a lelkünk e világon,
ahány lélek szeretetén épül.

Mikor adunk, kétszeresen kapunk.
Vigasztalunk? Erőt mi is nyerünk.
Könnyet törölő kezünk megáldatik,
Százszor több lesz elosztott kenyérünk.

Ha már mindenünk széjjelosztottuk,
Akkor vagyunk a leggazdagabbak.
Mások kertjébe ültettünk rózsát,
mégis a mi léptünk előtt nyílnak.

S milyen boldogság rájuk találni!
Tudod hol nyílnak? Betegágyaknál,
mosolyra vált arcon, hű szívekben,
könnyes szemek forró hálájánál.

Nem szeretnéd ezt a boldogságot?
Élj másokért! Tanulj meg szeretni!
Nincs másképp az életnek értelme,
próbálj mindenkinek valamit adni!
Oláh Lajosné

ISTENTŐL *kapott* KÜLDETÉSÜNK BETÖLTÉSÉRŐL! (1Kor 1, 17 – 24)

Ha Isten gyermekének tartom magam, akkor vannak bizonyos kötelezettségeim, dolgok melyeket Isten jogosan vár el tőlem. Nem élhetek csak úgy céltalan e világban. Akárhol vagyok Őt kell képviseljem. **Szóval a küldetésünk az, hogy hirdessük az ígét!** Erről olvasunk a fent említett igeszakaszban is. Sokan bolondságnak tartják, sokan egy jól sikerült irodalmi remekműnek, mások megvetik és kinevetik a bibliát. Nekünk hívő embereknek Isten ígéje, az **ÉLET** könyve! Küldetésünk az, hogy az életet mások felé kisugározzuk, továbbítsuk. Még senki sem tért meg úgy, hogy valamilyen formában ne hallott volna Jézus Krisztusról.

Elgondolkodtál-e már azon, hogy te is így ismerted meg Őt, az evangéliumon keresztül?

Ugye milyen jó, hogy volt, aki elmondja neked? Hogy így menekültél meg az örök kárhozattól és lett örök üdvösséged?

Nem kell nagy szókincesd legyen ahhoz, hogy ezt tedd. Egyszerűen el kell mondani, hogy Ő mindenkit szeret és mindenkéért meghalt a Golgotán! Azt mondja Pál apostol, hogy Krisztusról beszéljünk, mint megfeszítettéről. Hidd el az emberek meg fogják érteni. A világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését!

Hát akkor miért nem hirdetem az ígét? Miért gátolom meg, hogy más is hallja az örömhírt? Tán félek, hogy kinevetnek, hogy bolondnak tartanak érte?

Inkább az emberek előtt legyek bolond, mint Isten tartson annak! Istennek tetszett az, hogy az ige hirdetés bolondsága által üdvözítse és tartsa meg az embereket! Neki ez volt a célja. Az Ő ígéje sosem tér vissza üresen, hanem kelő időben meg hozza gyümölcsét! Ne szégyelljük tehát Isten evangéliumát, hanem hirdessük

és mondjuk el mindenkinek. Bárcsak, mint a csontunkba rekesztett tűz, úgy égnénk, hogy másoknak is elmondjuk! **VIGYÁZAT! Ha komolyan vesszük küldetésünket, akkor meg fognak telni imaházaink!!** Ezért kedves atyámfiai tegyünk eleget **KÜLDETÉSÜNK-NEK!**

Kiss Frigyes

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Bibliakör_2010-2011

Hogy is van ez vasárnap reggelenként? Hétvégi reggel... Mégis, miért kell korán kelni? Nincs iskola, mégis ébredni, indulni kell! Mivel tudják a szülők az ágyból kicsalogatni a gyerekeket? Hogyan, miként jutnak el vasárnap reggelenként 9 órára a gyerekek a belvárosba, a bibliakörbe, szépen felöltözve, csinosan? Csak a szülők tudnának erről mesélni, hogyan valósul ez meg.

Célok és bizalom nélkül aligha lehetne ezt kivitelezni. De mik a célok, miben, kiben bíznak?

Célok... Cél lehet, hogy bibliai történeteket, keresztyén életvezetést tanuljanak a gyerekek a tanítóiktól. Énekeljenek, imádkozzanak, barátkozzanak, játszanak, és beszélgessenek csoportbeli társaikkal!

Bizalom... Bizalom **Istenben**, a **Biblia igazságaiban**, a **tanítókbán**. A tanítók megtanítyják a bibliai történeteket, azok tanulságait. Beszélnek arról, hogyan értelmezhetik, vetíthetik ki a gyerekek azokat életükre nézve.

Köszönjük a szülőktől a bizalmat, hogy ránk bízzák gyermekeiket!

Köszönjük Istennek, hogy képessé tesz bennünket arra, hogy végezhessük ezt a szolgálatot!

Hálásak vagyunk azokért az élettapasztalatainkért Istennel, amelyeket megoszthatunk a gyerekekkel!

Bíznak a szülők, és mi is Istenben, hogy Ő elvégzi a gyermekek szívében is azt a folyamatot, ami a megtéréshez vezet. Megláthatják a gyermekek, bármilyen fiatalok, hogy az ő életükben is vannak bűnök. A bűn pedig elválaszt Istentől. De nem kell a bűnös állapotban maradni, hiszen Isten egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, annak örök élete legyen! A gyermekek is felismerhetik bűneiket, az ő lelkiismeretükben is működhet Isten lelke. A bűnőktől való szabadulás lehetősége megvan, csak meg kell vallaniuk, és bocsánatot kérniük Istentől, és az emberektől azokért.

Ezeket a dolgokat gyakorolhatják már kisebb-nagyobb gyermekként is, természetesen értelmi és lelki szintjüknek megfelelően.

Szeretnénk a gyermekeknek jó példát adni a hívő élethez, ehhez kérjük nap, mint nap Isten segítségét!

Szeretném felsorolni a munkatársakat, a segítőt, akikért nagyon hálásak vagyunk, hiszen kitartóan, hűséggel végzik a gyermekek közötti munkát! Oláh Judit, Dobner Petra – az óvodás csoport tanítói, Kántorné Forgács Ágota, Bögösné Nagy Edit – az alsós csoport tanítói, Dobner Péter, Dobner Péterné (Erika) 5-6. osztályosok csoport tanítói, Oláhné Uhlmann Inez, Bögös János 7-8. osztályos csoport tanítói, Nyári Tamás és Erika a kisifi, azaz a középiskolás csoport tanítói.

Dobner András, Bögös Réka, Szabó Mirella részt vállaltak alkalmanként a tanításban. Oláh Gábor, Sólyom Dániel a gyermekéneklések zongora kíséretében, kották elkészítésében segítettek nekünk.

Széll Márk a jelenetek betanításában.

A nyári táborainkban pedig, még a felsorolt fiatalokon kívül, számosan vesznek részt szívesen a gyerekek közötti munkában. Nagyon há-

lásak vagyunk értük! Az ő hozzáállásuk biztat bennünket arra, hogy majd lesz kiknek továbbadnunk a munkánkat, ha eljön annak az ideje.

Bögösné Nagy Edit

Megmozdul a parton a víz...

Pünkösöd és bemerítés! Mi köze e kettőnek egymáshoz? Pünkösöd napja szerényen húzódik meg a keresztyén ünnepkörben. Nem igazán tudunk vele mit kezdeni, egy kicsit félelmetes, hiszen olyan jelek kísérték a Szentlélek kiáradását, amelyek mind a mai napig jelen vannak bátorítással, vigasztalással, s ha betölti szívünket, Istennel való közösséget biztosít számunkra. Amikor a földre kitöltetett, ezek hajoltak meg Isten szentsége előtt, értették meg egymás nyelvét. Isten lelkével a Bibliában hol galambként (Mt 3, 16), hol lángnyelvként (ApCsel 2, 3) találkozunk. A Lélek hangja mindenképp kapcsolatban áll a bemerítéssel, mit maga Jézus Krisztus hagyott ránk példaként, amikor Ő maga is fontosnak tartotta szolgálata kezdetén, hogy Keresztelő János által a Jordánban bemerítkezzék.

Ezen a pünkösdön gyülekezetünk a Szentlélektől áradó örömmel és Isten iránti tisztelettel állhatott meg az Úr templomában. Először is megható volt kibontani a megújult imaház bemerítő medencéjét, látni benne az előkészített vizet, a medencét szegélyező gyönyörű fehér virágkompozíciókat. Ezek a külső jelek igazi tartalmukat akkor kapták meg, mikor az ünnepelő gyülekezet gyűrűjében ott állhattak fehér ruhás testvéreink, kik hitük vallomására, bizonyágtételük megpecsételéseére úgy döntöttek, hogy vállalják a teljes alámerítést. Tanúságot tettek megváltozott életükről, a „hazaérkezésről”, arról a felfedezésükről, hogy életük érték Isten kezében, céljuk lett szolgálni Őt.

A fehér ruhások: Szomor Tamás, Nádler László, Guti Evelin, Katona Rebeka. Mindegyikük bizonyágtételében megjelentek a háttérben tanúskodó hűséges Krisztus-követők, akik bátorításukkal, imáikkal támogatták őket életük lépéseiben, segítséget adva megértő szeretetükkel a végső döntés meghozatalában. A nagypapa, a fiatal hitves, az édesapa. Evelin sokat vívódott, helyét keresve, míg ki tudta mondani az igent Krisztus hívó szavára. Rebeka nagyapja kezét fogva jött imaházba kicsi korában, s a tapasztalt szeretet légköre vont a közel Megváltójához. László, akkor még „csak” kedvesével lépett be először az imaház kapuján, nyitott szívvel fogadta az igét. Azóta boldog családban élhetnek kétéves három hónapos kisfiukkal. Tamás pedig bizonyágát adta, hogy a gyülekezetben töltött gyermekkor nem múlik el nyomtalanul, még akkor sem, ha ideig-óráig más utakon kereste az értékeket. Krisztus szeretete visszahívta őt az „Atyai házhoz”. Az ünnep öröme beárnyékolta egy hirtelen jött betegség, ami az ötödik bemerítkezésre készülő fiatal testvérünket megakadályozta, hogy most itt álljon a többiek mellett. A sürgősen szükségessé vált műtét mindegyikünket elgondolkodtatott, s még odaszántabb imára készítetett. Kiss Regina, aki a gyülekezet színe előtt már vallást tett döntéséről most távol kellett, hogy maradjon, de helyzetét ismerve az egész gyülekezet emelte fel hangját, Isten oltalmát, gyógyító erejét kérve érte és családjáért.

A bemerítési alkalmakon mindig különös fénnel csillannak meg a tekintetek. Aki már hosszabb ideje járja Krisztus útját, azért könnyezik, mert a megtett úton tapasztalt isteni jelenlét hálára indítja; aki hozzátartozóját kísérte el, azért, mert olyan megható látni az örömet, a megilletődését. S aki „csak úgy” van itt, az sem kerülheti ki a Lélek jelenlétének erejét. A hullámsír, ahogyan képiesen elődeink nevezték a bemerítő medencét, üzenet. Ember, neked Istenre választ kell adnod! Itt állnak előtted, akik megtették, kövesd őket a döntéseddel!

USZA

HelySZÍNelők pályázat lezárása és a lehetséges folytatás

A Let's Colour! pályázat, melynek keretében a Koszorú utcai óvoda belső udvarának kifestésére vállalkoztunk, június 5-én éjfélkor lezárult. Az internetes szavazást az(ok) a pályázó(k) nyerték, akik a legtöbb támogató szavazatot tudták összegyűjteni. A pályázatunk ötletgazdája, Dobner Petra volt, aki így összegezte az eredményt:

"A szavazás végére kicsit fáradtabbak voltunk, de akkor is napról napra kaptam a visszajelzéseket, hogy milyen sok helyen szavaznak, és tudnak róla. Amikor egy kicsit is kezdtem volna elkeseredni, vagy nem látni a következő lépést, Isten adott valami biztatást, vagy útmutatást. Lehetett ez egy támogató levél, érdeklődő kérdések, vagy akár egy meglepetés torta a fiataloktól. Láttam, hogy mennyire összehoz ez a program ifjúságot, gyülekezetet, barátokat, ismerősöket, munkatársakat, iskolatársakat... stb. Nagyon jó volt ezt átélni, és jó most is átélni. Ebből is látom, és tudom, hogy nem csak a szavazatokban, de imában is sokan mellettünk álltak, és hogy ez egy Istentől való lehetőség volt. 12.343 szavazat!! Ez nem kevés!"

Nagy dolgot vittünk véghez: sokan, számunkra idegenek is szívügyüknek érezték ezt a pályázatot, és ez egy nagy lehetőség! Lehetőség kapcsolatok építésére, és hiszem, hogy ez feladatunk is! Mindenki a saját környezetében, akikkel szavaztatott, és beszélt erről, most folytathatja! Kérem, hogy köszönjétek meg nekik a szavazatokat, a kitartást, és támogatást! Ez fontos. Érezzék, hogy ezzel is elégedettek vagyunk, és nem keseredtünk el, és a legfontosabb, hogy érezzék, hogy fontos volt az ő szavazatuk is, megérte az időt ráfordítaniuk, még ha nem is ismerjük őket személyesen. És ennek kapcsán imádkozzunk azért, hogy ezek a kapcsolataink ne haljanak el ezzel a pályázattal, hanem tudjunk velük máskor is beszélgetéseket folytatni. Hiszem, hogy ezen keresztül is építhetünk ki olyan kapcsolatokat, amelyekkel az embereket Istenhez vezethetünk. Egy személyes evangélizációs lehetőség, amit Isten adott most nekünk.

Imádkozzunk ezekért a kapcsolatokért, és azért, hogy lássuk mi a következő lépés. Több lehetőség is felmerült az óvoda szebbé, jobbá tételére a pályázaton kívül is. Jelenleg az óvoda szükségleteinek felmérése folyik, hogy lássuk, mit tehetnénk az elénk került lehetőségekkel. Fontos, hogy ebben is Isten vezetését kérjük! Az események még nagy fordulatokat is vehetnek, akár a közeljövőben is! Köszönjük meg ezt a lehetőséget Istennek, és kérjük vezetését, áldását a lehetséges folytatásra!"

12 343 szavazat!

Mindez valóban nem kevés, a pályázati program elnyeréséhez mégis kevés lett. A negyvenkét induló közül a hatodik helyen végeztünk, ami

szép eredmény, azonban díjazásban az első három induló részesül. Petra előző írásában említés történik bizonyos meglepetés tortáról. Valóban, június 10-i ifjúsági klubunk alkalmával megünnepeltük a pályázat lezárultát, s 12 343 számot formázó gyertyával díszített tortát adtunk át Petrának, megköszönve igyekezetét, a pályázat megvalósításáért tett erőfeszítéseit. És köszönjük mindenkinek, aki támogatta az ügyet és szavazott a versenyben.

Liptai Gábor

Június 25-én a Józsefvárosban városszépítő akción vettek részt a fiataljaink.

*

Június 26-án vendégeink voltak a békési fiatalok.

Gloria, gloria

Vasárnap délután van. Az elmúlt nap tikkasztó melegéhez képest hűs szellő teszi kellemessé a levegőt. Az imaházunkhoz érve már hangzik az Istent dicsérő ének- és zeneszó. Öt órához kö-

zeledve egyre többen gyülekezünk. Szeretettel köszöntjük egymást, néhány szót váltunk is. Vannak, akik vendégekkel érkeznek. Igen, ilyenkor több a vendég, mint máskor. A levegőben izgalommal teli várakozás rejlik. Kezdesre kevés a szabad hely.

Június 26-a van. Ismét ünnepre gyűltünk össze. Istent magasztaljuk énekben és zenében. Az énekkari záró alkalom van ma. Az egész évi zenei szolgálatokról kapunk egy rövid áttekintést szóban és zenében. Mindig van valami szép meglepetés ilyenkor. Ezen az estén *Antonio Vivaldi: Gloria* című művével készültek énekeseink s ez alkalomra összeállt egy kis zenekar is és a szólókat *Meláth Andrea* és *Kiss Rózsa* testvérek énekeltek. Már a bevezető énekek Isten iránti hálára és dicséretre hangolják szívünket.

Újvári Ferenc lelkipásztor testvér Ézsaiás könyvéből (Ézs 51, 1-3) biztat minket, tekintünk a kösziklára. Szép, lélekemelő dolog lehet a felcsendülő éneket, zenét hallgatni. Kikapcsol, kiemel a hétköznapi dolgainkból. Ez az „elragadtatásunk” a zene végeztével befejeződik. De mennyivel jobb mindezek által Istent dicsérni lélekben! Erőt meríteni belőle. S Benne Urunkban élni néki énekelve dicséretet.

Elérkezett a várva várt pillanat. Felcsendül a mű. S talán már az első taktusokkal magával ragad. Gloria gloria... Dicsőség a magasságban Istennek, s békesség a földön lévő emberekhez jóakarattal. Szinte röpül az idő. Oláh Gábor testvér a zeneszámok közt szóban is végigvezet a művön. Az áriák és a kórus részek mind csodálatosan zengnek szívünkben, mi együtt éneklünk. Jó itt nekünk, együtt dicsérni Istenünket az Urat. Ki szeretne hazamenni... ilyenkor? A műnek vége mégis.

A vége mégis tartogat még meglepetést. Köszönetet Oláh Gábor testvérnek a mai estéért, az elmúlt év szolgálataiban vállalt hűséges kitartásáért és immár 30 éve végzett zenei szolgálataért gyülekezetünkben, közösségünkben.

Meglepetés ráadás énekkel köszönte meg az énekkar és velük együtt a

gyülekezet, Oláh testvér odaadó önzetlen, Isten iránt elkötelezett szolgálatát. „Én lelkem, zengi szép zsoltárt, mondj buzgón háladalt; ... Mert ki az Úrban bíz, az meg nem szégyenül”. Kezdték az énekszóban mondott köszöntőt énekeseink, s Gábor testvér mellett szolgálatot vállaló karnagyok sorra váltották egymást a pulpituson strófáról strófára majd az ünnepelt zárta a sort. Igazán megható pillanat volt ez! Mindenért Istené a dicsőség azaz Soli Deo Gloria. Köszönjük.

Tomasovszky Zoltán

2011 a Család éve

Ahol Krisztus van a családban ott a családtagjai az Ő életpéldája szerint és nem a maguk igényei, természete, és más emberi min-ták szerint élnek, hanem a Krisztus szerint.

Isz

A SZÍVEM OLTÁRÁN

Atyám!

Olyan sivár az élet:

Szürke napok,

Fekete éjszakák

Gyötrik nagyon a szívét

Hozd fel napod

És küldj egy fénysugárt.

Szívem

Adózni kíván Neked

Dicsőn nagyot:

Vágyó lelkem dalát

Egy tévelygő lélek

Ha fogadod,

Néked adja magát.

Vágyom

Kitárva bűnös szívem

Akaratod

Tenni egy életen át

S hűen szolgálni Téged,

Hogyha adod

Lelked fuvallatát.

Bácsi Sándor

Innen – onnan**A F I Ú**

Egy vagyonos ember és a fia minden különleges művészi alkotást össze akartak gyűjteni. Minden megtalálható volt a gyűjteményükben. Picassótól-Raphaelig. Gyakran leültek együtt és csodálták a nagyszerű munkákat. Mikor a vietnami konfliktus kitört, a fiú elment a háborúba. Bátran életét adta, mikor megmentett egy másik katonát. Amikor az apa megtudta, mélyen gyászolta egyetlen fiát. Hónapokkal később, épp Karácsony előtt kopogtattak az ajtón. Egy fiatalember állt az ajtóban, hatalmas csomaggal a kezeiben.

Így szólt: "Uram, Ön nem ismer engem, Én vagyok az a katona, aki a fiának köszönheti az életét. Aznap sok embert mentett meg. Éppen engem vitt biztonságba, mikor egy golyó szíven talált, és ő azonnal meghalt. Gyakran beszélt Önről és a művészet iránti szeretetéről. - A fiatalember felemelte a csomagját. - Tudom, hogy ez nem nagy valami. Nem vagyok nagy művész, de azt hiszem, a fia szeretné, ha megtartaná."

Az apa kinyitotta a csomagot. A fiáról készült portré volt, amit a fiatalember festett. Csodálta, hogy a katona mennyire meg tudta ragadni a fia személyiségét. Az apa szemei megteltek könnyel. Megköszönte neki a képet és felajánlotta, hogy kifizeti.

- „Óh, nem uram, soha nem tudom visszafizetni, amit a fia értem tett. Ez ajándék.”

Az apa jól látható helyre akasztotta a portrét, így ha látogatók jöttek, a fiáról készült kép volt az első, amit megmutatott nekik a kollekciónál. Néhány hónappal később az apa meghalt. Sor került a képek elárverezésére. Sok befolyásos ember összegyűlt és izgatottan várták, hogy megvehessék az értékes képeket a saját gyűjteményükbe. A fiúról készült kép az emelvényen volt. Az árverésvezető kopogtatott a kalapáccsal. „Az árverést ezzel a képpel kezdjük.” „Ki akarja megvenni ezt a képet? - kiáltott valaki hátulról. - Látni akarjuk a híres képeket. Hagyja ezt!” Az árverésvezető azonban hajthatatlan maradt.

„Mennyi a kikiáltási ára ennek a képnek? Ki kezdi el az ajánlást? 100 dollárért, vagy 200 dollárért?”

Egy másik hang mérgesen kiáltotta. „Nem azért jöttünk, hogy ezt a képet nézzük! Mi Van Goghot, Rembrandtot akarunk! Gyerünk már az igazi képekkel!”

De az árverésvezető tovább folytatta. „A fiú, a fiú. Kinek kell a fiú?”

Végül egy ember szólalt meg a terem hátuljából. Ő volt hosszú ideig a vagyonos ember és fiának a kertésze. „Elviszem 10 dollárért.”

Szegény ember lévén az volt minden, amit fel tudott ajánlani.

„Ki ajánl érte 20 dollárt?”

„Adja neki oda 10 dollárért! Nézzük a mestereket!”

„10 dollár az ajánlat. Ki ad érte 20 dollárt?”

A tömeg kezdett mérges lenni. Nem akarták ezt a képet. Sokkal értékesebb festményeket szerettek volna a gyűjteményükbe.

Az árverésvezető csapott a kalapáccsal. „Először, másodszor, eladva 10 dollárért.”

Egy ember a második sorból közbekiáltott.

„Gyerünk már a többi képekkel!”

Az árverésvezető letette a kalapácsot. „Az aukciónak vége.”

„Mi lesz a festményekkel?”

„Sajnálom. Mikor felhívtak, hogy levezzem ezt az aukciót, elárultak nekem egy titkot, mely a végakarásban feltétel volt. Egészen eddig nem mondhattam el. Csak a fiú portréja volt eladó. Aki azt megveszi, az örökölheti az egész vagyont, beleértve a festményeket is. Az, aki elviszi a fiút, megkap mindent.”

Isten nekünk adta az Ő Fiát 2000 évvel ezelőtt, hogy meghaljon a kereszten. Hasonlóan az árveréshez, az üzenet ma is ugyanaz. A Fiú, a Fiú, ki viszi el a Fiút? Hiszen akié a Fiú, az megkap mindent vele együtt.

Forrás: Internet

GONDOLATOK**Idézetek Háló Gyula: Napi adagok című könyvéből**

-Az életnek sosincs vége, csak az utak közül választhatasz.

-Alkalmazkodni megalkuvás nélkül. Ehhez kell a belső tartás!

-A hosszan tartó jólét kielégíti lelked termő talaját.

-Ha Istent akarod magadba fogadni, készíts helyet neki! Dobálj ki mindent, ami nem örök!

-Légy nagy! Vállalj felelősséget és törődj másokkal!

-Vesd a magokat minden nap, mert sosem tudhatod, melyik hajt ki!

-Ezer erőlködésnél egy ima többet ér, de száz imával is felér egy szívből jövő szó.

-Az imaközösség erősebb, mint az asztalközösség.

-Ne azért aggódj, amid nincs, mert elveszted, amid van!

-Ha kívül vagy szép, utánad fordulnak, de ha belül, akkor sosem felejtenelek.

*

"A lélek sugárzása széppé varázsolja az embert, Az ember szépsége, összhangot teremt a házban, Az otthon összhangja rendet teremt a hazában, S ha az országban rend honol, béke köszönt a világra!"

(Kínai közmondás)

M É R L E G

Bár nem tudom még, hogy jövőm mit hozhat
míg bennem kínnal jajgat a jelen,
mérlegre tettem mind a jót, s a rosszat,
mit sorsom eddig juttatott nekem.

Betegségem keserve arra készítet,
hogy felnagyítsak minden bánatot,
és felejtsek minden jót és szépet,
mit jó Atyám oly gazdagon adott.

De könnybe fürdő éber éjszakákon
fény gyullad: áldó égi értelem.
S ilyenkor mélyen megalázva látom:
milyen hálátlan volt az életem!

Hisz annyi drága kincsével megáldott,
hogy felsorolni sem lehetne mind,
S mikor vétkeztem, újra megbocsátott,
hogy hű lehessenek és hálás megint.

Több jót adott Ő, mint amennyi rosszat,
s utólag még a rossz is jóra vált.

Most már tudom, hogy jövőm bármit hozhat,
el nem némítja hálám himnuszát!

Balog Miklós

Gyülekezetünk betegei

Burceva Jevdokíja	Maczkó Györgyné
Erdei Béláné	Mészáros Sándor
Gálffy Imre	Nagy Sándor és neje
Groska Erzsébet	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Husza Tiborné	Sípos Terézia
Husza Dezső	Sós Gábor és neje
Kántor Andrásné	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	Tóth Imréné
Vida Sándor és neje	Liptai Sándorné
Vodiczky Mária	Kiss Tamara

"Az elveszetteket megkeresem, az eltévedtet viszszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem..." (Ez 34, 16a.)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Hirdetések

Lapzártánk minden hónap 15-e.

A SZERKESZTŐK

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet
1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóírat” rovatban is olvasható újságunk! Rendszeres alkalmaink a nyári hónapokban:

Vasárnap	09:30 imaóra
	10:00 istentisztelet
	17:00 istentisztelet
Szerda	18:00 bibliaóra